



## Kohtulahendite kogumik

**Kohtuasi C-269/09**

**Euroopa Komisjon**  
*versus*  
**Hispaania Kuningriik**

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — EÜ artiklid 18, 39 ja 43 — EMP lepingu artiklid 28 ja 31 — Maksuõigusnormid — Maksukohustuslase elukoha üleviimine välismaale — Kohustus arvata maksustamata tulu viimase maksustamisaasta maksubaasi hulka — Võimaliku maksusoodustuse, mis kujutab endast maksuvõla edasilükkamist, kaotamine

### Kohtuotsuse kokkuvõte

- Liikmesriigid — Pädevus — Otsene maksustamine — Kohustus seda pädevust teostada kooskõlas liidu õigusega*
- Liidu kodakondsus — Õigus vabalt liikuda ja elada liikmesriikide territooriumil — Aluslepingu üldsäte, mis on konkreetselt sätestatud õigusnormides, mis näevad ette töötaja vaba liikumise ja asutamisvabaduse (EÜ artiklid 18, 39 ja 43)*
- Isikute vaba liikumine — Töötajad — Asutamislepingu sätted — Ese — Eeskirjad, mis näevad ette kutsetegevuse teostamise hõlbustamise kogu liidu territooriumil*
- Liidu kodakondsus — Isikute vaba liikumine — Asutamisvabadus — Piirangud — Maksuõigusnormid — Maksukohustuslase elukoha üleviimine teise liikmesriiki — Kohustus arvata maksustamata tulu viimase maksustamisaasta maksubaasi hulka — Lubamatus — Põhjendatus — Maksuvõla tõhus sissenõudmine — Liikmesriikidevahelise maksustamisalase pädevuse jaotuse säilitamine — Maksusüsteemi ühtsus — Puudumine (EÜ artiklid 18, 39 ja 43; nõukogu direktiiv 2008/55)*
- Liidu kodakondsus — Õigus vabalt liikuda ja elada liikmesriikide territooriumil — Siseriiklikud õigusnormid, mis takistavad liikmesriigi kodanikel lahkuda või veenavad neid mitte lahkuma päritoluriigist — Lubamatus — Õigustus, mis peab põhinema üldise huvi objektiivsetel kaalutlustel, sõltumata isikute kodakondsusest*
- Rahvusvahelised lepingud — Euroopa Majanduspiirkonna leping — Isikute vaba liikumine — Asutamisvabadus — Maksuõigusnormid — Maksukohustuslase elukoha üleviimine teise lepinguosalise riiki — Kohustus arvata maksustamata tulu viimase maksustamisaasta maksubaasi hulka — Piirang — Põhjendatus — Maksuvõla tõhus sissenõudmine — Tingimused (EMP leping, artiklid 28 ja 31)*

- Vt otsuse tekst.

(vt punkt 47)

2. Vt otsuse tekst.

(vt punkt 49)

3. Vt otsuse tekst.

(vt punkt 51)

4. EÜ artiklitest 18, 39 ja 43 tulenevaid kohustusi rikub liikmesriik, kes võtab vastu ja jätab jõusse õigusnormid, mille kohaselt on maksukohustuslased, kes viivad oma elukoha üle teise liikmesriiki, kohustatud arvama kogu maksustamata tulu viimase maksustamisaasta maksubaasi, mil neid käsitati residendist maksukohustuslastena.

Nimelt, isegi kui asutamislepingu töötajate liikumisvabadust käsitlevate sätete sõnastuse kohaselt on nende eesmärk tagada vastuvõtvast liikmesriigis võrdne kohtlemine, on nendega samas vastuolus õigusnormid, mis takistavad liikmesriigi kodanikel lahkuda päritoluriigist, et kasutada oma õigust vabalt liikuda. Sellega on tegemist liikmesriigi niisuguste õigusnormide puhul, mis toovad maksukohustuslase jaoks kaasa kohustuse tasuda maksu varem, kui seda on kohustatud tegema maksukohustuslased, kelle elukoht on endiselt esimeses liikmesriigis. Sellist erinevat kohtlemist, mis võib finantskoormuse osas seada ebasoodsamasse olukorda isikud, kes viivad oma elukoha üle välismaale, ei saa õigustada objektiivselt erineva olukorraga. Nimelt on liikmesriigi õigusnormide osas, mille kohaselt maksustatakse realiseeritud tulu, sellise isiku olukord, kes viib oma elukoha üle teise liikmesriiki, sarnane sellise isiku olukorrale, kelle elukoht on endiselt esimeses liikmesriigis. Järelikult kujutab selline erinev kohtlemine endast EÜ artiklitega 39 ja 43 tagatud vabaduste piirangut.

Seda piirangut ei saa õigustada vajadusega tagada maksuvõlgade tõhus sissenõudmine, kuna liikmesriikide ametiasutuste vahelised liidu tasandil olemasolevad koostöömehhanismid, eeskätt direktiivis 2008/55 vastastikuse abi kohta teatavate lõivude, tollimaksude, maksude ja muude meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel ette nähtud mehhanismid on piisavad, et võimaldada päritoluliikmesriigil nõuda maksuvõlga sisse teises liikmesriigis. Seega on nimetatud siseriiklike õigusnormidega kehtestatud kohustus maksuvõla sissenõudmise lihtsustamise eesmärgi saavutamiseks ebaoproportsionaalne.

Seda piirangut ei õigusta vajadus tagada liikmesriikidevahelise maksustamisalase pädevuse jaotuse säilitamine, kuna päritoluliikmesriik ei kaota maksukohustuslase elukoha teise liikmesriiki üleviimisel õigust kasutada oma maksustamispädevust seoses tema territooriumil juba toimunud tegevusega ja seega ei ole tal vaja loobuda õigusest määrata kindlaks vastav maksusumma.

Lõpuks, kuna siseriiklikes õigusnormide puudub otsene seos esiteks selle maksusoodustuse, mis kujutab endast võimalust ajatada tulumaksu tasumist mitmele maksustamisperioodile, ja seda soodustust tasakaalustava maksu vahel, ei saa neid õigusnorme õigustada maksusüsteemi ühtsuse säilitamise vajadusega.

(vt punktid 52, 53, 57, 59–61, 67, 68, 79, 87, 88, 101, resolutsiooni punkt 1)

5. Vt otsuse tekst.

(vt punktid 91 ja 92)

6. Euroopa Majanduspiirkonna lepingu (EMP) artiklitest 28 ja 30 tulenevaid kohustusi ei riku liikmesriik, kes võtab vastu ja jätab jõusse õigusnormid, mis kohustavad oma elukoha välismaale üle viivaid maksukohustuslasi arvama kogu veel maksustamata tulu viimase maksustamisaasta maksubaasi, mil neid käsitati residendist maksukohustuslastena.

Nimelt õigustab EMP lepinguosaliste riikide kodanikest töötajate vaba liikumise ja asutamisvabaduse piirangut maksuvõlgade tõhusa sissenõudmise vajadus, kuna liidu õigusnormidega loodud liikmesriikide pädevate ametiasutuste koostööraamistik puudub liikmesriikide ja EMP lepingu osalisriikide pädevate asutuste vahel, kuna asjaomased riigid ei ole võtnud endale mingeid vastastikuse abi osutamise kohustusi maksude kogumisel või maksunõuete sissenõudmisel.

(vt punktid 95–99)